

Łódź, 21 grudnia 2021 r.,

Prof. dr hab. Przemysław Waingertner
Katedra Historii Polski Najnowszej
Instytut Historii
Wydział Filozoficzno-Historyczny
Uniwersytetu Łódzkiego

**Recenzja dorobku naukowo-dydaktycznego
i organizacyjnego doktora Piotra Nykiela w
postępowaniu habilitacyjnym, 2021 r.**

**1. Informacja o doktoracie i postępowaniu o nadanie stopnia
doktora habilitowanego**

Doktor Piotr Nykiel obronił pracę magisterską na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Instytucie Filologii Orientalnej w 1996 r. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii uzyskał w Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora w Pułtusku na podstawie dysertacji pt. *Działania wojenne w akwenie egejskim Morza Śródziemnego (sierpień 1914-marzec 1915)* w 2007 r. Przed rozpoczęciem obecnego postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego nie ubiegał się o jego uzyskanie.

2. Przebieg pracy naukowo-zawodowej

Habilitant w latach 2000-2004 pracował na stanowisku II sekretarza ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Ankarze. Równocześnie ukończył kursu paleografii osmańsko-tureckiej,

organizowany przez Stowarzyszenie Archiwistów Tureckich w Stambule. Od 1 października 2004 r. jest pracownikiem Katedry Turkologii w Instytucie Orientalistyki na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 2013 r. wykorzystał możliwość wyjazdu Turcji w ramach programu Erasmus dla pracowników. W latach 2005-2017 pełnił funkcję eksperta Państwowej Komisji Egzaminacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości dla Tłumaczy Przysięgłych z języka tureckiego (2005-2017).

3. Informacja o przepisach regulujących postępowanie habilitacyjne i kryteriach oceny

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa na dzień wszczęcia ocenianego przewodu habilitacyjnego stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych nadawany jest osobie, która: posiada stopień doktora; posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (w tym co najmniej 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie ministerialnym wydawnictw punktowanych, lub cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w ministerialnym wykazie czasopism punktowanych, lub zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe); wykazuje się istotną aktywnością naukową, realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4. Osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego i jego ocena

Podstawę ubiegania się przez doktora P. Nykiela o nadanie stopnia doktora habilitowanego stanowi monografia pt. *Mahometanie Wernyhory. Turcy na froncie galicyjskim w latach 1916-1917*, wydana w 2020 r. w Krakowie przez Wydawnictwo Libron, znajdujące się w wykazie wydawnictw punktowanych MNiSW z 17 grudnia 2019 r.

Na wstępie należy stwierdzić, że temat tej obszernej monografii został przez Autora wybrany trafnie. Problematyka udziału jednostek tureckich w działaniach zbrojnych I wojny światowej na froncie wschodnim w Galicji nie stał się bowiem, jak dotąd, przedmiotem bardziej wnikliwej, naukowej analizy, popartej szerokimi kwerendami archiwalnymi – uwaga to dotyczy nie tylko historiografii polskiej i tureckiej, ale także angielsko- i niemieckojęzycznej, czy też rosyjskiej. Nie budzą również wątpliwości ramy czasowe, przyjęte przez Autora, które odpowiadają okresowi obecności i udziału wojsk tureckich w walkach na terenie Galicji.

Monografia P. Nykiela – poprzedzona wstępem (w którym przedstawił przyświecające mu w trakcie pracy nad książką cele badawcze, scharakteryzował źródła do problematyki pracy oraz dotychczasowy stan badań i literaturę przedmiotu), a zamknięta podsumowującym zakończeniem – została zbudowana zasadniczo zgodnie z kanonem konstrukcji chronologiczno-problemowej z siedmiu rozdziałów, podzielonych na podrozdziały. W rozdziale I przedstawione zostały: okoliczności i motywacje polityczne, które zadecydowały o wysłaniu przez Sambuł tureckiego XV Korpusu na front galicyjski. W następnym rozdziale Autor omawia przerzut sił osmańskich do Galicji, ich drogę na linię walk, wreszcie obsadzenie powierzonego im odcinka frontu pod Złotą Lipą. Kolejne cztery rozdziały – III-VI – zostały poświęcone szczegółowemu zaprezentowaniu szlaku bojowego dywizji,

wchodzących w skład XV Korpusu – od walk prowadzonych przez nie w ostatniej fazie ofensywy Brusilowa w sierpniu 1916 r. do ofensywy Kiereńskiego, kontrnatarcia wojsk Państw Centralnych, odrzucającego siły rosyjskie z Galicji w lecie 1917 r., wreszcie wycofania wojsk tureckich z Galicji, przypadających na lato 1917 r. W ostatnim rozdziale P. Nykiel przedstawił relacje pomiędzy oficerami i żołnierzami tureckimi a ich niemieckimi i austro-węgierskimi sojusznikami oraz odnośnienie się Turków do ludności cywilnej Galicji. Przeanalizował także losy żołnierzy i oficerów XV Korpusu, którzy w wyniku walk odnieśli rany i trafili do szpitali i ośrodków rekonwalescencyjnych w Niemczech i Austro-Węgrzech, lub też dostali się do rosyjskiej niewoli. Odniósł się wreszcie do zagadnienia pochówku poległych Turków i miejsca ich spoczynku w granicach współczesnych państw: Polski, Ukrainy, Czech, Słowacji, Węgier, Austrii i Niemiec. Monografia została zilustrowana blisko trzystoma fotografiami. Ponadto do jej zasadniczego tekstu dołączono: wykaz zastosowanych skrótów, kilkadziesiąt map, aneksy, indeks osób i geograficzny oraz bibliografię.

Zaproponowana przez P. Nykiela konstrukcja pracy, podobnie jak wybór samego tematu, nie budzi zastrzeżeń. Podział na poszczególne rozdziały jest logiczny, uzasadniony ich wyodrębnioną tematyką i usprawiedliwia dysproporcje w ich objętości (od blisko 30 s. rozdziału rozdział I, do blisko 200 s. w rozdziale III).

Atutem rozprawy jest zaprezentowana w niej narracja, w której P. Nykiel, wykazując się nie tylko rzetelnością badacza, ale i talentem pisarza historycznego, harmonijnie łączy interesująco przedstawianą faktografię z własnymi ocenami - osądem historyka, krytycznie analizującego źródła i literaturę przedmiotu - a także z cytatami, stanowiącymi ilustrację, a zarazem wzmocnienie autorskiej argumentacji.

O dużej wartości naukowej omawianej monografii stanowi także fakt, iż powstała ona w oparciu o szeroką i różnorodną bazę źródłową i literatury przedmiotu, której w takim zakresie nie wykorzystał wcześniej żaden z autorów opracowań, dotyczących zagadnień politycznej i wojskowej genezy, przebiegu i konsekwencji zaangażowania militarnego Turcji na froncie wschodnim Wielkiej Wojny.

Autor przeprowadził kwerendy w archiwach polskich (m.in. w Centralnym Archiwum Wojskowym w Rembertowie, Archiwum Narodowym w Krakowie, Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie, Archiwum Zarządu Cmentarzy Komunalnych w Krakowie i Muzeum w Chrzanowie), tureckich (Archiwum Historii Wojskowości i Studiów Strategicznych w Ankarze, Archiwum Osmańskim w Stambule i Archiwum Czerwonego Półksiężyca w Ankarze) i austriackich (Archiwum Wojskowe w Wiedniu i Archiwum Dynastii, Dworu i Stanu w Wiedniu). Dokonał również kwerend polskiej i tureckiej prasy z epoki. Wykorzystał liczne źródła wydane, dokumenty oficjalne, wspomnienia, strony internetowe, wreszcie - blisko sto monografii autorskich i zbiorowych oraz artykułów naukowych pióra historyków m.in. polskich, tureckich, niemieckich, anglosaskich i rosyjskich. Wykorzystane źródła i literatura przedmiotu zostały przywołane w monografii w licznych przypisach i odsyłaczach, sporządzonych profesjonalnie, czytelnie, zgodnie z wymogami warsztatu naukowego historyka.

Habilitant - traktując dotychczasową literaturę przedmiotu i poczynione w niej ustalenia zarówno jako przedmiot krytycznej analizy, jak i punkt wyjścia własnych rozważań, a przede wszystkim wykorzystując nowe informacje pozyskane ze źródeł archiwalnych, pamiętnikarskich, drukowanych i tytułów prasowych z epoki - zawarł w swej monografii wiele nowych ustaleń i ocen, poszerzających wiedzę o przebiegu tureckiego zaangażowania wojskowego na froncie wschodnim i jego politycznym tle oraz przewartościowujących obowiązujące dotychczas w historiografii opinie.

Należą do nich m.in. rewizja powszechnej oceny decyzji Stambułu o wysłaniu wojsk do Galicji jako nieracjonalnej w kontekście tureckiej racji stanu (w świetle ustaleń Autora przyczyniła się ona do zawarcia korzystnego dla państwa osmańskiego traktatu z Niemcami w 1916 r. oraz zdobycia doświadczenia bojowego, wykorzystywanego w wojnie narodowo-wyzwoleńczej w latach 1918-1922); podkreślenie istotnej, a nieznanej szerzej nawet dziejopisom znad Bosforu, roli jednostek tureckich w powstrzymaniu ofensyw Brusilowa i Kiereńskiego; odrzucenie tezy o rzekomej beczynności jednostek tureckich na froncie galicyjskim na przełomie 1916-1917 r. przez dowiedzenie faktu toczonych wówczas przez artylerię osmańską intensywnych walk; zweryfikowanie błędnego poglądu o korzystaniu przez Turków z własnej artylerii przez wykazanie jej zasadniczo niemieckiej proweniencji; obalenie obecnego zwłaszcza w tureckiej historiografii przekonania o wzorowej współpracy osmańskiego dowództwa w Galicji z sojusznikami i dbałości tureckiego wojska o dobre relacje z ludnością cywilną – w rzeczywistości w stosunkach dowództwa XV Korpusu z dowództwem niemieckiej Armii Południowej, któremu jednostki osmańskie były podporządkowane, pojawiały się przykłady niesubordynacji a żołnierze tureccy także dokonywali rozbojów, gwałtów i kradzieży, których ofiarami padali cywile.

Wartość naukową, poznawczą monografii P. Nykiela, obok poczynionych przezeń nowych ustaleń i krytycznej analizy wcześniejszych ocen historyków, podwyższają również wspomniane wcześniej wkomponowane w zasadniczy tekst liczne fotografie z epoki; zestaw dołączonych map, odnoszących się do walk prowadzonych przez jednostki znad Bosforu na froncie wschodnim w Galicji oraz bogaty zbiór aneksów, zawierający m.in. ordre de bataille tureckiego XV Korpusu, noty biograficzne i przebieg służby jego najważniejszych oficerów, dane o zgrupowaniach artyleryjskich XV Korpusu i stanie jego uzbrojenia, wykazy starć, w których brały udział jednostki tureckie; szpitale i

ośrodków rekonwalescencyjnych na terenie Austro-Węgier, do których kierowano rannych żołnierzy i oficerów tureckich; wreszcie – spisy cmentarzy XV Korpusu na terenie Ukrainy, Czech, Słowacji i Polski. Użytecznymi dodatkami dla Czytelnika, poszukującego konkretnych informacji, są także obszerne indeksy: osób i geograficzny oraz wykaz skrótów.

Podsumowując powyższe uwagi należy stwierdzić, iż bardzo wartościowa, oparta na bardzo bogatym zestawie źródeł i literatury przedmiotu – o polskiej, tureckiej, anglosaskiej, niemieckiej i rosyjskiej proveniencji – monografia autorstwa P. Nykiela, pt. *Mahometanie Wernyhory. Turcy na froncie galicyjskim w latach 1916-1917* wypełnia z powodzeniem istotną lukę nie tylko w polskiej, ale i międzynarodowej historiografii. Jest pozycją o fundamentalnym charakterze dla problematyki zaangażowania politycznego i wojskowego Turcji w latach I wojny światowej, jej ówczesnej polityki zagranicznej, wreszcie – przebiegu działań wojennych na froncie wschodnim Wielkiej Wojny.

Monografia ta, stanowiąc istotny wkład w rozwój nauki historycznej – nie tylko w skali krajowej, ale także międzynarodowej – spełnia warunek przedstawienia jej jako osiągnięcia naukowego, mającego stanowić podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

5. Informacja o innych publikacjach habilitanta

Doktor P. Nykiel jest autorem licznych publikacji naukowych. Po uzyskaniu w 2007 r. stopnia doktora opublikował blisko czterystustronicową monografię, poświęconą działaniom wojennym w Dardanelach i na morzu Egejskim od sierpnia 1914 r. do marca 1915 r. (będącą przeredagowaną i poszerzoną wersją rozprawy doktorskiej). W latach 2007-2020 był również autorem 12 rozdziałów w monografiach zbiorowych (tekstów opublikowanych w języku polskim, lub angielskim,

opublikowanych w wydawnictwach, które ukazały się w Polsce i w Turcji), redaktorem i tłumaczem naukowego wydawnictwa tureckiego, autorem 7 artykułów i 2 artykułów recenzyjnych w naukowych periodykach polskich i tureckich oraz 6 artykułów popularno-naukowych.

Przed uzyskaniem stopnia doktora P. Nykiel opublikował w języku angielskim 3 rozdziały w monografiach zbiorowych, wydanych w Turcji, 4 artykuły w periodykach naukowych polskich i angielskich oraz 2 artykuły w czasopismach popularno-naukowych.

Podsumowując – bardzo wartościowy pod względem badawczym i poznawczym dorobek naukowy dr P. Nykiela stanowi (poza książką będącą podstawą dla ubiegania się o stopień doktora habilitowanego): monografia, redakcja monografii i blisko 30 tekstów w periodykach naukowych i popularno-naukowych oraz monografiach zbiorowych, opublikowanych po obronie doktoratu, oraz 9 tekstów, opublikowanych w monografiach zbiorowych, czasopismach naukowych i popularno-naukowych przed uzyskaniem stopnia doktora.

Warto podkreślić, iż publikacje habilitanta cieszyły się zainteresowaniem innych historyków i były przez nich często wykorzystywane i cytowane - Akademia.edu podaje liczbę blisko 80 cytowań wspomnianych tekstów.

Tematyka publikacji P. Nykiela dotyczyła przede wszystkim działań wojennych prowadzonych przez wojska tureckie na lądzie i morzu w latach I wojny światowej oraz związanych z nimi zagadnień z zakresu ówczesnej polityki zagranicznej Turcji, ale także dziejów państwa osmańskiego i relacji polsko-tureckich w historii.

Do najważniejszych spośród nich należą, m.in.: *Chory człowiek (Europy) i morze – koncepcje rozwoju i działania floty osmańskiej na początku XX wieku*, „Studia Maritima” 2017, vol. XXX, s. 83-99; *Ottoman soldiers in the hospitals of the Kraków fortress in 1916-1919*,

„Studia Historyczne” 2015, z. 1, s. 87-106, czy *Soldiers of the Polish origin in the Dardanelles (1915-1918)*, „Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları” 2015, nr 1-2, s. 349-354.

6. Informacja o czasopismach, w których publikował habilitant

Artykuły pióra P. Nykiela ukazywały się w uznawanych periodykach naukowych polskich i tureckich, m.in. na łamach czasopism: „Studia Maritima”, tureckiego „Bulleten” (oba tytuły obecnie na ministerialnej liście czasopism punktowanych), „Studia Historyczne”, „The Turkish Yearbook of Gallipolitan Studies”, „Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları” a także w „Herito”, „The Gallipolitan” (wydawanego przez Gallipolitan Association), „Atlas Tarih” oraz popularno-naukowych magazynach: „Morze, Statki i Okręty” i „Okręty Wojenne”.

Warto podkreślić, iż dwa ostatnie tytuły, skierowane do środowiska miłośników zagadnień morskich, marynistycznych i wojskowych, reprezentują wysoki poziom merytoryczny, a publikowane w nich teksty, opatrzone przypisami i bibliografią i spełniające warunki objętości artykułu, mogą być, moim zdaniem uznawane za publikacje o charakterze naukowym.

7. Aktywność naukowa

Obok opublikowania dwóch monografii - z których książka, pt. *Mahometanie Wernyhory. Turcy na froncie galicyjskim w latach 1916-1917* (Kraków 2020), stanowi tytuł ubiegania się o stopień doktora habilitowanego - oraz wspomnianych wyżej artykułów i rozdziałów w monografiach zbiorowych, P. Nykiel wziął czynny udział (wygłaszając referaty) w licznych konferencjach naukowych, zarówno międzynarodowych (9), jak i ogólnokrajowych (11). Ważne miejsce

wśród nich zajmowały liczne konferencje, sympozja i kongresy turkologiczne. Łącznie uczestniczył w 17 konferencjach po uzyskaniu stopnia doktora i w trzech przed obroną doktoratu. Równocześnie siedmiokrotnie odgrywał w ich trakcie istotną rolę organizacyjną, zasiadając w komitecie naukowym, pełniąc funkcję sekretarza obrad, lub przewodnicząc sesjom.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitant był również czternastokrotnie zapraszany do wygłoszenia wykładów zarówno w kraju, jak i poza jego granicami (m.in. przez Instytut Badań Strategicznych w Ankarze, Uniwersytet w Ankarze, Uniwersytet Szybalski, Instytut Yanusa Emre-Centrum Kultury Tureckiej w Rzymie, Archiwum Główne Akt Dawnych, Muzeum Historyczne Miasta Gdańska, Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu, Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku, czy wreszcie Komisję Historii Wojen i Wojskowości Polskiej Akademii Umiejętności).

Doktor P. Nykiel jest członkiem wielu międzynarodowych i krajowych organizacji, towarzystw naukowych i instytucji, m.in.: Gallipoli Association (Wielka Brytania), Gallipoli & Dardanelles International (Wielka Brytania), Society for Military History (Lexington, Wirginia, Stany Zjednoczone), Grupy Badawczej do Spraw Współczesnej Turcji przy Instytucie Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Komisji Historii Wojen i Wojskowości Polskiej Akademii Umiejętności, wreszcie – polskiego Stowarzyszenia Wyprawy Wrakowe. Ponadto współpracował w latach 2000-2005 z Atatürk & Gallipoli Campaign Research Center, działającym wówczas przy Uniwersytecie 18 Marca w Çanakkale w Turcji. W latach 2011-2015 uczestniczył w pracach Instituut voor Turkse Studies w Utrechcie.

Habilitant wchodził w skład komitetu redakcyjnego periodyku „International Review of Turkish Studies” (Utrecht 2011-2015) oraz

uczestniczy w pracach komitetu redakcyjnego „Türkiyat Mecmuasi” (Instytut Turkologii Uniwersytetu Stambulskiego). Jest także stałym recenzentem czasopisma „Yakin Dönem Türkiye Araştırmaları”, wydawanego przez Uniwersytet Stambulski.

Ważne miejsce w dorobku naukowym P. Nykiela zajmują rzetelne, szczegółowe recenzje. Habilitant recenzował monografię pt. *Turcja i Europa. Wyzwania i szanse* (red. A. Szymański, PISM, Warszawa 2011) oraz artykuły zamieszczone na łamach periodyków: „British Journal of Middle Eastern Studies”, „Polityka i Społeczeństwo”, „Przegląd Orientalistyczny”, „Studia Historyczne”, „Studia Azjatyckie”, „Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi”.

Habilitant jest także autorem specjalistycznych, naukowych ekspertyz, wykonanych na zamówienie Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego i Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej. Pomógł też określić liczbę i miejsce pochówku w 2016 r. żołnierzy XV Korpusu na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Konsultował naukowo przekład powieści historycznej pt. *Mehmet Zdobywca* pióra N. Gürsela (Wydawnictwo Literackie Kraków 2017) oraz wystawę nt. *Stambuł. Dwa światy-jedno miasto* (Międzynarodowe Centrum Kultury Kraków 2018) i towarzyszące jej wydawnictwo pod tym samym tytułem. Ponadto udzielał eksperckich, naukowych porad historykom z Turcji, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Francji, Włoch, Niemiec, Australii, Nowej Zelandii, Czech, Ukrainy, Polski i Serbii.

Dodać należy, iż w latach 1997-1998 P. Nykiel przebywał w Turcji na stypendium naukowo-badawczym tureckiego Ministerstwa Edukacji. Natomiast w 2014 r. ubiegał się w Narodowym Centrum Nauki o grant na projekt pt. *XV Korpus Armii Imperium Osmańskiego na froncie wschodnio-galicyjskim (1916-1917)*, ale jego wniosek nie uzyskał ostatecznie akceptacji oceniających ekspertów.

Osiągnięcia naukowe habilitanta - który wyróżnia się dużą i stałą aktywnością naukową, realizowaną w więcej niż jednej uczelni, czy instytucji naukowej (w tym nie tylko instytucjach i uczelniach krajowych, ale i zagranicznych) zostały docenione przez władze Uniwersytetu Jagiellońskiego. Otrzymał on Nagrody Rektora UJ III stopnia indywidualną (2009 r.) oraz III stopnia zespołową (2011 r.) za szczególne osiągnięcia w pracy naukowej.

8. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

Doktor P. Nykiel prowadzi zajęcia dydaktyczne w Instytucie Orientalistyki Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego z zakresu nauki języka tureckiego, historii Turcji i paleografii osmańskiej. Jest promotorem 6 prac magisterskich i 9 licencjackich, a ponadto promotorem pomocniczym dwóch rozpraw doktorskich. Wszystkie prowadzone, bądź współprowadzone przez niego prace mają charakter rozpraw interdyscyplinarnych, łącząc wątki z pogranicza historii, politologii, literatury i kulturoznawstwa.

Habilitant był kierownikiem naukowym dwóch zespołów badawczych biorących udział w Pierwszej Polskiej Ekspedycji Nurkowej do Dardaneli w 2011 r., zrealizowanej przez Stowarzyszenie Wyprawy Wrakowe pod patronatem National Geographic Traveler, oraz Pierwszej Polsko-Tureckiej Ekspedycji Nurkowej do Dardaneli w 2013 r. przygotowanej z polskiej strony przez Stowarzyszenie Wyprawy Wrakowe. Celem obydwu wypraw i podjętych w ich trakcie prac badawczych była eksploracja, identyfikacja i inwentaryzacja wraków jednostek morskich zatopionych w latach 1914-1915 w cieśninie Dardanele.

Działalność i osiągnięcia organizacyjne P. Nykiela zostały dostrzeżone nie tylko przez władze Uniwersytetu Jagiellońskiego. Obok Nagród Rektora UJ za działalność organizacyjną (II stopnia zespołowej

w 2007 r. i III stopnia indywidualnej w 2018 r.) przyznano mu również w 2006 r. Nagrodę Stowarzyszenia Przedsiębiorców Polska-Turcja za wkład w stosunki polsko-tureckie.

Doktor P. Nykiel udziela się również na polu popularyzacji nauki. Przygotował w 2015 r. dwie wystawy planszowe o tematyce historycznej na zamówienie Instytutu Yunusa Emre-Centrum Kultury Tureckiej w Warszawie. Jedna z nich pt. *Gallipoli - 100 lat po bitwie* była eksponowana w Warszawie (w Archiwum Głównym Akt Dawnych), Krakowie (Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego), Gdańsku (Muzeum Historyczne Miasta Gdańska), Kołobrzegu (Muzeum Oręża Polskiego) i Toruniu (Młodzieżowy Dom Kultury). Drugą z nich, nt. *Kiedy Turek napoi konia w Wiśle. Żołnierze osmańscy na froncie wschodnio-galicyskim (1916-1917)*, prezentowano w Warszawie (w Archiwum Głównym Akt dawnych), Krakowie (Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego), Chrzanowie (Muzeum w Chrzanowie), Stalowej Woli (Miejska Biblioteka Publiczna), Kołobrzegu (Muzeum Oręża Polskiego), Przemyślu (Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej), Rzeszowie (Muzeum Okręgowe), Lublinie (Muzeum Lubelskie) i Gdańsku (Nadbałtyckie Centrum Kultury).

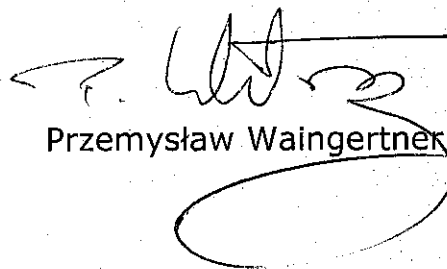
Do obu wystaw P. Nykiel opracował katalog w języku polskim, tureckim i angielskim oraz wykłady na temat działań wojennych w rejonie Dardaneli w latach 1915-1916.

Habilitant uczestniczył także w programach telewizji polskiej i tureckiej i polskich audycjach radiowych, popularyzując wiedzę na temat historii Turcji i dziejów stosunków polsko-tureckich oraz miał udział jako ekspert w powstaniu filmu dokumentalnego, zrealizowanego we współpracy Kolegium Europy Wschodniej z Międzynarodowym Centrum Kultury w Krakowie, dotyczącego obecności motywów i śladów kultury orientalnej w Krakowie. Film ten został następnie

rozpowszechniony dzięki zamieszczeniu w internecie w polskiej i angielskiej wersji językowej.

KONKLUZJA

Dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny doktora Piotra Nykiela – monografia stanowiąca tytuł ubiegania się o stopień doktora habilitowanego; artykuły w naukowych periodykach i rozdziały w monografiach zbiorowych, wydawanych w Polsce i Turcji; czynny udział w konferencjach ogólnokrajowych i międzynarodowych; wykłady; działalność w polskich i zagranicznych (międzynarodowych) instytucjach, organizacjach i stowarzyszeniach naukowych oraz w redakcjach krajowych i zagranicznych periodyków; wreszcie aktywność ekspercka, przebieg pracy jako nauczyciela akademickiego oraz angażowanie się w poczynania organizujące życie naukowe – stanowi wystarczającą podstawę do ubiegania się doktora Piotra Nykiela o stopień doktora habilitowanego. Uzasadnia też, moim zdaniem, w pełni – w świetle przepisów regulujących postępowanie habilitacyjne – przyznanie P. Nykielowi w toczącym się postępowaniu wyżej wspomnianego stopnia.

Przemysław Waingertner